

Kohtuasi C-503/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

2. juuli 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona
(Hispaania)**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

7. juuni 2019

Kaebaja:

UQ

Vastustaja:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Põhikohtuasja ese

Põhikohtuasja ese on kolmanda riigi kodanikule pikaajalise elaniku staatuse andmise taotluse rahuldamata jätmine põhjusel, et teda on varem kriminaalkorras karistatud.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotlus on esitatud ELTL artikli 267 alusel.

Eelotsusetaotluse eesmärk on sisuliselt teha kindlaks, kas Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) antud pikaajalise elaniku staatuse andmist käsitlevate riigisiseste õigusnormide tõlgendus, mille kohaselt karistusregistrikande olemasolu on piisav põhjus selle staatuse andmisest keeldumiseks, ilma et oleks vaja arvesse võtta muid tegureid, on kooskõlas nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiviga 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta, eriti selle artikli 6 lõikega 1 ja artikliga 17.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib samuti, kas selle direktiiviga on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis võimaldab nimetatud staatuse andmisest keelduda avaliku korra või avaliku julgeoleku kaalutlustel, kehtestamata hindamiskriteeriumeid ja ilma et need keeldumispõhjused oleksid riigisiseses õigusnormis selgelt ja läbipaistvalt sätestatud.

Eelotsuse küsimused

„1. Kas direktiivi 2003/109 artikli 6 lõikega 1 ja artikliga 17 on kooskõlas liikmesriigi kohtute antud tõlgendus, mille kohaselt mistahes laadi karistusregistrikanne on piisav põhjus pikaajalise elaniku staatuse andmisest keeldumiseks.

2. Kas liikmesriigi kohus peab võtma arvesse lisaks karistusregistrikannete olemasolule muid tegureid, nagu karistuse raskusaste ja kestus, oht, mida kujutab endast taotleja ühiskonnale, tema eelneva seadusliku riigis elamise kestus ja riigiga loodud sidemeid, hinnates kõiki neid elemente koos.

3. Kas direktiivi artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, et liikmesriigi õigusnorm võimaldab avaliku korra või avaliku julgeoleku kaalutlustel keelduda pikaajalise elaniku staatuse andmisest artikli 4 alusel, kehtestamata hindamiskriteeriumeid, mis on sätestatud artikli 6 lõikes 1 ja artiklis 17.

4. Kas direktiivi 2003/109 artikli 6 lõiget 1 ja artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale direktiivide allapoole suunatud vertikaalse õigusmõju kohta võib liikmesriigi kohus kohaldada vahetult artikli 6 lõiget 1 ja artiklit 17 karistusregistrikannete olemasolu hindamiseks nende raskusastme, karistuse kestuse ja ohu seisukohast, mida taotleja endast kujutab.

5. Kas liidu õigust, eelkõige õigust saada pikaajalise elaniku staatus, samuti selguse, läbipaistvuse ja arusaadavuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus kuninga dekree 557/2011 artiklite 147–149 ja konstitutsioonilise seaduse 4/2000 artikli 32 tõlgendamine Hispaania kohtute poolt nii, et pikaajalise elaniku staatuse andmisest keeldumise põhjuseks võivad olla avaliku korra ja avaliku julgeoleku kaalutlused, vaatamata sellele, et nendes õigusnormides ei ole selgelt ja läbipaistvalt sätestatud, et nimetatud kaalutlused võivad olla keeldumise põhjus.

6. Kas riigisisene õigusnorm ja selle niisugune tõlgendamine Hispaania kohtute poolt, mis raskendab pikaajalise elaniku staatuse saamist ja hõlbustab ajutise elaniku staatuse saamist, on kooskõlas direktiivi 2003/109 soovitava toime põhimõttega ja eelkõige selle direktiivi artikli 6 lõikega 1?“

Viidatud liidu õigusnormid

Liidu õigusnormid

Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (edaspidi „direktiiv 2003/109“): põhjendused 4, 6, 8, 10, 16 ja 21 ning artikli 4 lõige 1, artikli 6 lõige 1, artikli 7 lõige 3 ja artikkel 17.

Liidu kohtupraktika

26. aprilli 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. Madalmaad, C-508/10, EU:C:2012:243: punktid 65 ja 75.

18. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus Staatssecretaris van Justitie vs. Mangat Singh, C-502/10. EU:C:2012:636, punktid 44 ja 45.

28. aprilli 2011. aasta kohtuotsus El Dridi, C-61/11, EKL 2012, [ECLI:EU:T:2012:373] lk 13015, punkt 55.

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

Riigisisised õigusnormid

11. jaanuari 2000. aasta konstitutsiooniline seadus 4/2000, mis käsitleb välismaalaste õigusi ja vabadusi Hispaanias ja nende sotsiaalset integratsiooni (Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, edaspidi „konstitutsiooniline seadus 4/2000“): artikli 32 lõiked 1 ja 2.

20. aprilli 2011. aasta kuninglik dekreet 557/2011, millega kiidetakse heaks konstitutsiooniline seadus 4/2000, mis käsitleb välismaalaste õigusi ja vabadusi Hispaanias ja nende sotsiaalset integratsiooni, pärast selle muutmist konstitutsioonilise seadusega 2/2009 (Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009, edaspidi „kuninga dekreet 557/2011“): artikli 149 lõike 2 punkt f.

Liikmesriigi kohtupraktika

Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 5. juuli 2018. aasta kohtuotsus (1150/2018) (STS), mille kohaselt ainuüksi karistusregistrikande olemasolu ilma pikema jututa määrab pikaajalise elaniku staatuse taotluse rahuldamata jätmise.

Tribunal Constitucionali (konstitutsioonikohus) 28. novembri 2016. aasta kohtuotsus 201/2016 (STC), milles analüüsitakse kuriteo toimepanemise tõttu väljasaatmise korral mitmesuguseid asjaolusid.

Tribunal Constitucionali (konstitutsioonikohus) kohtuotsused (STC) 33/1982, 6/1983, 19/1985, 59/1990 ja 46/2001, milles Tribunal Constitucional (konstitutsioonikohus) kasutab mõistet „avalik kord“ kitsalt.

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Baskimaa autonoomse piirkonna kõrgeim kohus) 25. veebruari 2010. aasta kohtuotsus, mille kohaselt ei saa karistusregistrikannete olemasolu pidada pikaajalise elaniku elamisloa andmist välistavaks asjaoluks, kui taotleja puhul ei esine muid asjaolusid, mis kahjustavad avalikku korda või avalikku julgeolekut.

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 UQ mõisteti 10. novembri 2014. aasta kohtuotsusega süüdi alkoholijoobes juhtimises 2. novembril 2014.
- 2 Talle määrati karistuseks 40 päeva ühiskondlikku tööd, – karistus, mis kustutati 18. aprillil 2018, ning kaheksa kuu ja kahe päeva pikkune mootorsõidukite ja mopeedide juhtimise keeld – karistus, mis oli ära kantud ja kustutatud 10. novembril 2015. Tema karistusregistrikanded on endiselt kehtivad.
- 3 UQ taotles 2. veebruaril 2018 Barcelona valitsuse esinduse allüksuselt, Barcelona välismaalaste ametilt pikaajalise elaniku staatust.
- 4 Taotluse esitamise ajal oli UQ ajutise elamisloaga juba riigis seaduslikult elanud vähemalt viis aastat, mille jooksul ta töötas seaduslikult ja täitis oma kohustusi sotsiaalkindlustussüsteemi ja teiste riigiasutuste ees. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on väga tõenäoline, et riigis elamise periood on pikem, sest tavaliselt eelneb sellistele olukordadele pikema- või lühemaajaline ebaseaduslik riigis elamise aeg.
- 5 Ametiasutus jättis 27. märtsi 2018. aasta otsusega taotluse rahuldamata, kuna isikut oli varasemalt kriminaalkorras karistatud.
- 6 UQ esitas vaide, mis jäeti 6. juulil 2018 rahuldamata.
- 7 Selle rahuldamata jätmise otsuse peale esitas ta kohtule halduskaebuse, mille kohta on esitatud käesolev eelotsusetaotlus.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 8 Ametiasutuse esindaja vaidleb UQ kaebusele vastu ja nõuab selle rahuldamata jätmist.
- 9 Enne kohtuotsuse tegemist tegi kohus määruse, milles ta teatas Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse esitamise võimalusest. Kaebaja avaldas sellega nõusolekut ja arvamust, et eelotsusetaotluse esitamine on asjakohane. Riigi esindaja avaldas vastuseisus, väites, et tegemist on „selge õigusaktiga“.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte**REGULATSIOON HISPAANIA ÕIGUSES**

- 10 Hispaania välisriigi kodanike süsteem koosneb astmeliste riigis viibimise või elamise olukordade süsteemist, mis tavaliselt algatab ajutise elamisloa saamisega, mis võib kesta kuni viis aastat, pärast mida võib saada pikaajalise elamisloa, mida tuleb pikendada iga viie aasta järel.
- 11 Konstitutsioonilise seaduse 4/2000 artiklis 32 on sätestatud, et pikaajalist elamisluba on õigus saada isikutel, kes on elanud Hispaanias ajutiselt viis aastat järjest ja kes vastavad määrustes sätestatud tingimustele. Kuninga dekreediga 557/2011 artikli 149 lõike 2 punktis f on omakorda sätestatud, et pikaajalise elaniku staatuse taotlusele tuleb lisada karistusregistri tõend, mis ei tohi sisaldada süüdimõistmisi Hispaania õiguses ette nähtud kuritegudes.

LAHKNEVUSED KOHTUPRAKTIKAS JA TRIBUNAL SUPREMO (Hispaania kõrgeim kohus) 5. JUULI 2018. aasta KOHTUOTSUS (1150/2018)

- 12 Hispaania kohtud on tõlgendanud eelmistes punktides nimetatud õigusnorme vasturääkivalt. Eelkõige valitsevad kaks vastandlikku seisukohta: automaatsus, mis seisneb selles, et varasema kriminaalkorras karistatuse korral lihtsalt keeldutakse luba andmast; teine on hindamisel põhinev seisukoht, mis eeldab asjaomase isiku olukorra individuaalset analüüsimist, mille käigus hinnatakse isiku faktilisi asjaolusi ja tema süüdimõistmisi, et teha kindlaks, kas need kujutavad endast loa saamise ajal tõelist, vahetut ja piisavalt tõsist ohtu, mis kahjustab ühiskonna põhihuve; teised ei pidanud taotlejate karistusregistri andmete läbivaatamist vajalikuks põhjusel, et see ei ole loa saamise nõue, ja lõpuks veel teised lähtusid selles küsimuses algatatud kohtuvaidluste lahendamiseks riigisiseseid õigusakte kõrvale jättes vahetult direktiivi 2003/109/EÜ õigusnormidest.
- 13 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 5. juuli 2018. aasta kohtuotsus 1150/2018 tehti selles küsimuses ja selles tuvastati, et ainuüksi karistusregistrikande olemasolu määrab ilma pikema jututa pikaajalise elaniku staatuse taotluse rahuldamata jätmise.
- 14 Nimetatud kohus leidis, et asjaolu, et kuninga dekreediga 557/2011 artikli 149 lõike 2 punktis f nõutakse karistusregistri tõendit, milles on märgitud Hispaania õiguskorras ette nähtud kuritegudes süüdimõistmine, tähendab karistusregistrikannete puudumise nõuet. Ta leidis, et ei ole loogiline, et ajutise elamisloa andmiseks nõutakse, et karistusregistrikandeid ei tohi olla, ning soodsama staatuse saamiseks ei ole niisugune nõue siiski määrav. Ta leidis samuti, et selline tõlgendus ei ole direktiiviga 2003/109 vastuolus, ja järeldas, et kolmandate riikide kodanikud, kes soovivad saada ja säilitada pikaajalise elaniku staatust, ei tohi kujutada ohtu avalikule korrale või avalikule julgeolekule, mis on juhud, mis võivad hõlmata seda, et isiku kohta on olemas karistusregistrikanded.

Nimetatud kohus märkis Tribunal Constitucionali (konstitutsioonikohus) kohtupraktika ja pikaajaliste elanike väljasaatmist käsitlevate sätete sõnastuse põhjal, et isegi kui viimasel juhul on küll vaja hinnata rida asjaolusid, ei ole niisugune hindamine pikaajalise elamisloa andmise puhul sõnaselgelt ette nähtud, ja leidis, et asjaolu, et nõuded ja vajalikud tingimused pikaajalise elaniku staatuse saamiseks on rangemad kui seda staatust juba omava välismaalase väljasaatmiseks, on proportsionaalne.

EELOTSUSETAOTLUSE ESITANUD KOHTU MÄRKUSED

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et direktiivi 2003/109 ja Hispaania õigusaktide vahel esineb selge vastuolu, mis avaldub selles, kuidas on Tribunal Supremo tõlgendanud seda direktiivi kohtuotsuses 1150/2018.
- 16 Selle kohtu sõnul tahetakse direktiiviga 2003/109 kehtestada tugevdatud kaitse süsteem olukordade jaoks, kus kolmanda riigi kodanikel on riigis loodud kindlad sidemed ja seda on tõendatud on viis aastat pidevalt riigis elamisega. Selles direktiivis on sätestatud juhud, mille korral võib pikaajalise elaniku staatuse andmisest keelduda, artiklis 6 kahe määramata õigusliku mõiste abil: avalik kord ja avalik julgeolek, lähtuvalt nende ühiskondlike hüvede vastu toime pandud kuriteo raskusastmest ja liigist. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei jäta see direktiiv liikmesriikidele selle ülevõtmisel hindamisruumi nimetatud kriteeriumidest kõrvale kaldumiseks.
- 17 Esimene Hispaania õigusnormist ja sellele Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) antud tõlgendusest tulenev probleem on see, kas Hispaania kohtute praktikas aastate jooksul välja kujunenud avaliku korra ja avaliku julgeoleku mõisted on piisavalt ranged selleks, et võimaldada direktiivi artiklis 6 nõutud kohustuslikku hindamist.
- 18 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on korduvalt leidnud, et ainuüksi avaliku korra põhjustele tuginemisest ei piisa, sest see mõiste oma määratlemata õigusliku mõiste olemuse tõttu nõuab, et tõendatakse asjaolusid, mis näitavad, et need põhjused on tõelised. Ka Tribunal Constitucional (konstitutsioonikohus) on alati kasutanud mõistet „avalik kord“ kitsas tähenduses. Seepärast peab eelotsusetaotluse esitanud kohus üllatavaks, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on seisukohal, et sama mõiste võib olla niivõrd ulatuslik, et takistab saada pikaajalise elaniku staatust igasuguse karistusseadustikuga karistatava käitumise korral.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et kui direktiivis 2003/109 on selgelt sätestatud, et pikaajalise elaniku staatuse omandamise peamine kriteerium on ajutise elaniku staatus, s.t asjaomasel riigis viibimise kestus, ja kui selles direktiivis on samuti sätestatud, et selle staatuse andmisest võib keelduda avaliku korra või julgeoleku kaalutlustel – võttes alati arvesse avaliku korra või avaliku julgeoleku vastu sooritatud õigusrikkumise raskusastet või liiki ja ohtu, mida asjaomane isik endast neile kujutab –, ning lisaks tuleneb seletuskirjast, et mõiste

„avalik kord“ võib hõlmata süüdimõistmist raskes kuriteos, viib kõik see järeldusele, et direktiivis nõutakse taotleja asjaolude individuaalset hindamist ja selle hindamise kaudu jõutakse konkreetsele järeldusele selle kohta, kas taotleja kujutab endast ohtu ühiskonnale või mitte. Selles individuaalses hindamises tuleb arvesse võtta mitmesuguseid elemente, nimelt toime pandud õigusrikkumise raskusastet ja liiki, sellest tingitud ohtu, riigis elamise kestust ja asjaomase isiku sisemeid riigiga.

- 20 Kui aga kohaldada automaatset kriteeriumi, mida toetab Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus), tuleb juhul, kui on olemas karistusregistrikanded, pikaajalise elaniku staatuse andmisest keelduda, ja kui karistusregistrikandeid ei ole, siis tuleb analüüsida ülejäänud tingimusi.
- 21 Tuleb arvesse võtta, et Hispaania karistusseadustikus eristatakse kuritegusid ja karistusi raskusastme järgi, liigitades need rasketeks, vähem rasketeks ja kergeteks. 30. märtsi 2015. aasta konstitutsioonilise seadusega 1/2015, millega muudetakse 23. novembri 1995. aasta konstitutsioonilist seadust 10/1995 karistusseadustiku kohta (Ley Orgánica 1/2015 por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal), tehtud seadusemuudatusega liigitati kuritegudeks väga väikese raskusastmega teod, mis tuleb kanda tsentraliseeritud karistusregistrisse (Registro Central de Penados y Rebeldes). See tähendab, et süüdimõistetud isik on karistusregistris registreeritud vähemalt kuus kuud pärast talle mõistetud karistuse lõplikku ärakandmist.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on kummaline, et halduskorras eiratakse karistuste klassifikatsiooni ja koheldakse ühtemoodi juhtumeid, mis on olemuselt erinevaid, mitte ainult eespool nimetatud kuritegude ja karistuste klassifikatsiooni poolest, vaid ka seetõttu, et välismaalase isiklikud asjaolud ja meie riigis elamise aeg võivad olla täiesti erinevad, mistõttu on tuleks neid hinnata teisiti.
- 23 Kuigi on tõsi, et mõiste „avalik kord ja julgeolek“ ei ole kinnine mõiste ning et seepärast on igal riigil lubatud seda reguleerida rohkemal või vähemal ulatuslikult, nagu ta peab asjakohaseks, ei pruugi kuninga dekreeidi 557/2011 artikli 149 lõike 2 punkti f sisu Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) antud eespool osutatud tõlgenduses olla kooskõlas direktiivi 2003/109 artikli 6 lõike 1 ja artikli 17 sisuga, sest see välistab kuriteo raskusastme ja selle hindamise, kas asjaomane isik kujutab endast ohtu avalikule korrale või julgeolekule. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul näib automaatne järeldamine, et ainuüksi varasem karistus iseenesest tähendab, et on niisugune oht avalikule korrale või avalikule julgeolekule, liiga formalistliku ja radikaalse lähenemisena.
- 24 Teie Hispaania õigusnormist ja sellele Hispaania kohtute antud tõlgendusest tingitud probleem on järgmine: vastavalt direktiivi 2003/109 artiklile 13 võivad liikmesriigid kehtestada soodsamaid tingimusi, tingimusel et need ei anna õigust saada elamisluba teistes liikmesriikides; kas direktiiviga on siiski lubatud, et liikmesriigid kehtestavad paralleelselt pikaajalise elaniku olukorraga vähem soodsaid olukordi, mis ei paku pikaajalise elaniku staatuse soodustusi, sellega, et

nad esitavad selle staatuse taotlejale suuremaid nõudeid kui ajutise elamisloa taotlejale?

- 25 Üks Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtuotsuse 1150/2018 põhjendusi oli, et nimetatud kohtu hinnangul on pikaajalise elaniku staatuse saamiseks nõutavad rangemad nõuded ja vajalikud tingimused kui seda staatust juba omava välismaalase väljasaatmiseks.
- 26 Tuleb märkida, et Hispaanias ajutise elamisloaga isik saab oma ajutist elamisluba pikendada ja saada uue ajutise elamisloa, vaatamata sellele, et teda on varem kriminaalkorras karistatud. Seega ei ole vastavalt konstitutsioonilise seaduse 4/2000 artiklile 31 ainuüksi karistusregistrikande olemasolu põhjus ajutise elamisloa pikendamise keeldumiseks, vaid karistusregistrikande olemasolu korral tuleks seda hinnata.
- 27 Eespool nimetatust ja Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) antud tõlgendusest tulenevalt on ajutisel elanikul, kes tõendab, et ta on Hispaanias elanud pidevalt viis aastat, ja kellel on mis tahes karistusregistrikanne, uut ajutist elamisluba kaheks aastaks saada kergem kui saada pikaajalist elamisluba.
- 28 Sellest seisukohast kujutab Hispaania õigusnorm, mis reguleerib pikaajalise elaniku staatuse saamist, nagu seda on tõlgendanud Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus), tõelist takistust direktiiviga 2003/109 antud õiguste kasutamisele, mis võib ohustada direktiivi eesmärke ja sellest tulenevalt jätta direktiivi ilma selle soovitatavast toimest, soosides kolmandate riikide kodanikest elanike ajutist staatust, raskendades nende tegelikku integreerumist ja seega soosides nende võõrandumist Euroopa põhimõtetest ja väärtustest, jättes nad ilma direktiivist 2003/109 tulenevatest õigustest.
- 29 Seega on Hispaania õigusnormile Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) antud tõlgendus muutnud pikaajalise elaniku staatuse omamoodi preemiaks, mis nõuab taotlejalt suuremat ausust, eirates direktiivi 2003/109 põhjendusi 4 ja 6, milles on sätestatud nimetatud staatus pigem tõendatud riigis kinnistumise tagatis- ja kaitsemehhanismina kui spetsiaalsete ja erinõuete lävena.
- 30 Kolmas probleem on seotud direktiivi 2003/109 puuduliku ülevõtmisega Hispaania õigusesse, kuna üheski artiklis, mis reguleerib pikaajalise elaniku staatuse saamist (konstitutsioonilise seaduse 4/2000 artikkel 32 ja selle rakendamine kuninga dekreediga 557/2011), ei ole selgelt, läbipaistvalt ja arusaadavalt sätestatud, milline peaks olema pikaajalise elaniku staatuse taotlejatele kohaldatav kord, kui neid on varem kriminaalkorras karistatud.
- 31 Direktiivi 2003/109 artikli 6 lõige 1 võimaldab nimelt liikmesriikidel pikaajalise elaniku staatuse andmisest keelduda avaliku korra kaalutlustel. Hispaania Kuningriik ei ole seda võimalust kasutanud ega sätestanud oma õigusaktides keeldumist varasema karistatuse tõttu. Mitmes kohtuotsuses, milles on seda valdkonda arendatud, on siiski tahetud näha kuninga dekree 557/2011

artikli 149 lõike 2 punktis f varjatud viidet sellele, et avaliku korra ja avaliku julgeoleku kaalutlused on pikaajalise elaniku staatuse andmisest keeldumise alus.

- 32 Kui sellel põhjusel nimetatud staatuse andmisest keeldumise võimalust ei ole üle võetud, ei või riik, kes on ülevõtmiskohustust rikkunud või direktiivi valesti üle võtnud, seda direktiivi vahetult kohaldada üksikisiku kahjuks, eriti kuna see võimalus oli vabatahtlik. Samuti ei saa see riik argumendiks tuua kooskõlalise tõlgendamise põhimõtet, ilma et ta riskiks seejuures tõlgendamisega *contra legem*, kuna direktiivi artikli 6 lõikes 1 ei nõuta avaliku korra põhjusel keeldumist, vaid ainult antakse võimalus seda teha. Vastavalt ühenduse lojaalsuse ja õiguskindluse põhimõttele peavad nii ühenduse õigusnormid kui ka direktiivi ülevõtmise õigusnormid olema selged, arusaadavad ja läbipaistvad.
- 33 Kuninga dekreedid 557/2011 artikli 149 lõike 2 punkti f ei ole mingil juhul võimalik tõlgendada nii, et nõue, et isik ei või olla toime pannud Hispaania õiguses ette nähtud kuritegusid, on kohaldatav taotlejale, kes on elanud Hispaanias viis aastat: esiteks seepärast, et selles konkreetses lõikes ei ole seda sätestatud, vaid on kehtestatud segamini vahendid ülejäänud olukordade jaoks alates sõnastusest „sel juhul“, s.t viidates nendele taotlejatele, kes ei ole elanud viimased viis aastat Hispaanias; teiseks seepärast, et need kes saavad selle staatuse kuninga dekreedid 557/2011 artikli 148 lõike 1 alusel – on elanud viimased viis aastat Hispaanias –, ei pea seda tõendit esitama, kuna nad on elanud viimased viis aastat Hispaanias, eeldatakse, et ametiasutusel, kes peab taotluse läbi vaatama, on juurdepääs taotleja karistusregistrikandetele, ta võib saada selle tõendi, lisada selle toimikusse ja seejärel lisaks seda hinnata, ning kolmandaks seepärast, et liikmesriik võib nõuda taotlejatelt, kes ei täida seda viis aastat Hispaanias elamise nõuet, rohkem, kui see ei võimalda eeldada, et taotlejatelt, kes on elanud Hispaanias viis aastat, võiks lisaks nõuda – nii, nagu on direktiiv üle võetud –, et neil ei ole Hispaanias karistusregistrikandeid.